

Διάλεξες σχολή. Διάλεξες στρατόπεδο;

Μετά από 12 χρόνια συνεχούς πίεσης καταναγκασμού και πειθάρχησης από σχολείο, φροντιστήριο, οικογένεια μπήκες τελικά σε μία σχολή. Σου πλάσαραν ότι το πανεπιστήμιο είναι η μαγική χώρα των γνώσεων η οποία θα σε καταρτίσει καλοπληρωμένο επιστήμονα και ότι η φοιτητική ζωή θα είναι γεμάτη διασκέδαση κλπ. Ε λοιπόν τα πράγματα δεν είναι έτσι...

Τα τελευταία χρόνια με αφορμή την οικονομική κρίση, η επίθεση του κεφαλαίου και των αφεντικών στις πλάτες μας έχει οξυνθεί. Βιώνουμε την καταπάτηση όλων των κεκτημένων μας. Κατάργηση του θώρου ωραρίου, ανεργία, επισφαλής(κατάργηση συλλογικών συμβάσεων) και μαύρη εργασία, πάνε χέρι-χέρι με τις επιθέσεις μπάτσων, φασιστών και «αγανακτισμένων» κατοίκων ενάντια στο πιο υποτιμημένο κομμάτι της εργατικής τάξης, τους μετανάστες. Πολλοί από εμάς αναγκάζομαστε να δουλεύουμε παράλληλα με τις σπουδές μας για να τα βγάλουμε πέρα σε κακοπληρωμένες δουλειές του ποδαριού, ιδιαίτερα αν θέλουμε να ανεξαρτητοποιηθούμε από την οικογένεια μας.

Οι νέες συνθήκες που επιβάλλει το πανεπιστήμιο έχει μετατρέψει φοιτητές σε πειθαρχημένους και ευέλικτους εργαζόμενους. Δωρεάν σίτιση και στέγαση για λίγους, μειωμένη προσφορά δωρεάν συγγραμμάτων, αλυσίδες μαθημάτων και εργαστηρίων σε μερικές σχολές, μας αναγκάζουν να τρέχουμε από παρακολούθηση σε παρακολούθηση με στόχο να μην έχουμε χρόνο να αντισταθούμε σε όλα αυτά που μας περιβάλλουν και μας περιμένουν στην «ζούγκλα» της αγοράς εργασίας. Ξαν να μην έφταναν αυτά το πανεπιστήμιο αποτελεί φιλέτο για κάθε είδους μπίτζνα(νόμιμη ή μη) που θέλει να βγάλει φράγκα με εργασιακές συνθήκες γαλέρας, π.χ. εργολαβία στην σίτιση, ο Korres στην φαρμακευτική, οι τετράμηνες/οι καθαρίστριες/στές και τζάμπα εργασία μεταπτυχιακών διδακτορικών.

Παρόλα αυτά υπάρχουν και φοιτητές που έχοντας την ψευδαίσθηση της κοινωνικής ανέλιξης μέσω του πτυχίου διαλέγουν τον ατομικό δρόμο. Σκύβουν το κεφάλι και αδιαφορούν για οποιαδήποτε συλλογική δράση και αντίσταση που χτίζεται στο πανεπιστήμιο. Συστρατεύονται δηλαδή ξεκάθαρα με τα συμφέροντα των αφεντικών τα οποία είναι αντίθετα με τα δικά μας.

Η δική μας απάντηση δεν μπορεί να είναι άλλη, απ' την **αυτό-οργάνωση** (σε χώρους δουλειάς, σχολές, γειτονίες) και τη **συλλογική πάλη**. Διεκδικούμε ανθρώπινους όρους φοίτησης, δωρεάν σίτιση, στέγαση και μεταφορές, πλάι στους διοικητικούς υπαλλήλους, τους εργολαβικούς, και τις καθαρίστριες/στές, που έχουμε κοινά συμφέροντα. Αγωνιζόμαστε (εργαζόμενοι, άνεργοι, φοιτητές, μαθητές) και σαμποτάρουμε τις κινήσεις των αφεντικών και του κράτους τους που χτυπάνε τα συμφέροντα μας και υπονομεύουν τις ζωές μας. Αρνιόμαστε συλλογικά την εξαθλίωση που μας επιφυλάσσουν παίρνοντας τη ζωή μας στα χέρια μας, αφήνοντας πίσω την αντίληψη του ατομικού δρόμου.

Η επίθεση του κράτους-κεφαλαίου είναι ξεκάθαρη. Να αντιστρέψουμε τους όρους κυνηγού και θηράματος. Να κάνουμε πράξεις την εναντίωση μας μέσα και έξω από τη σχολή και μέσα από συνελεύσεις και καταλήψεις, δίκτυα οργάνωσης, αλληλεγγύης και δράσης, τις κοινότητες αγώνα και να δημιουργήσουμε ένα κίνημα που δεν θα αμφισβητεί μονάχα τις αλλαγές στα πανεπιστήμια και τις σπουδές μας. Να δημιουργήσουμε ένα κίνημα που θα φτιάξει αναχώματα και θα αντιπαλέψει την επίθεση που δεχόμαστε απ' τα αφεντικά και τις κυβερνήσεις τους και θα θέσει σε αμφισβήτηση συνολικά τους θεσμούς και τις αξίες του καπιταλιστικού κόσμου. Λοιπόν **ήρθε η ώρα να διαλέξεις στρατόπεδο.**

